

Arrest

nr. 164 423 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 september 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 augustus 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2015.

Gezien het arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 5 januari 2016 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 29 januari 2016 om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 april 2013 wordt de verzoekende partij aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Antwerpen ten gevolge van het feit dat zij onder een aanhoudingsmandaat werd geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen, bendevorming en deelname.

1.2. Op 17 augustus 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten

met vasthouding met het oog op verwijdering. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 17 augustus 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een inreisverbod voor de duur van drie jaar. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Aan de heer, die verklaart te heten(1):
(...)*

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 17.08.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

betrokkene werd van tot 24.04.2015 heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, bendevoering, deelname.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

betrokkene werd van tot 24.04.2015 heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, bendevoering, deelname. Er bestaat een nieuw risico op schending van de openbare orde. Hierdoor wordt er geen termijn toegekend voor vrijwillige terugkeer. Temeer daar betrokkene geen officieel adres in België heeft, bestaat er een risico op onderduiken. Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België.”

1.4. Bij arrest nr. 151 289 verwerpt de Raad op 26 augustus 2015 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vermeld in punt 1.2.

1.5. Bij arrest nr. 164 422 van 18 maart 2016 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.2.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van de huidige vordering op daar zij meent dat het beroep laattijdig werd ingediend. Zij wijst erop dat overeenkomstig artikel 39/57, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) een beroep dient te worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht, indien de vreemdeling op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing zich in een welbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering. De verwerende partij meent dat de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet handelen over vreemdelingen die worden opgesloten in een welbepaalde plaats en die die plaats niet zonder de vereiste toestemming kunnen verlaten. Zij vervolgt dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij van haar vrijheid was beroofd op het moment dat de bestreden beslissing haar ter kennis werd gebracht door de directeur van de gevangenis te Antwerpen. De verwerende partij is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij op het moment van de kennisgeving vastgehouden was in een welbepaalde plaats en de termijn van vijftien dagen diende in acht te nemen. Zij wijst erop dat het op 16 september 2015 ingediende verzoekschrift laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is, daar de laatste nuttige dag om een beroep in te dienen 2 september 2015 was.

3.2. Artikel 39/57, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.
Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.”*

Om de bepalen of een beroepstermijn van 15 dagen dan wel 30 dagen geldt, dient *in casu* te worden nagegaan of de verzoekende partij zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing waarbij haar een inreisverbod wordt opgelegd, bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet.

3.3. Artikel 74/8 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 25, 27, 29, tweede lid, 51/5, § 1 of § 3, 52/4, vierde lid, 54, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, § 1 of § 1bis, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

Indien een verdachte of een veroordeelde, een vreemdeling in onregelmatig verblijf is, wordt de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of zijn gemachtigde door de directeur van de strafinrichting op de hoogte gebracht van zijn opsluiting in de strafinrichting en dit van bij de aanvang van zijn hechtenis. Na ontvangst van deze informatie gaat de minister of zijn gemachtigde over tot de identificatie door de nationale overheden van zijn land van herkomst. De minister of zijn gemachtigde is gerechtigd om alle documenten en inlichtingen die voor de vaststelling van de identificatie nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen. Van zodra de identificatie is afgerond, zendt de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk een document over aan de directeur van de strafinrichting dat aantoonst dat de betrokkene is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 1, 14°.

De vreemdelingen die in een strafinrichting zijn opgesloten en het voorwerp uitmaken van een uitvoerbare beslissing tot verwijdering, worden na voldaan te hebben aan de straffen opgelegd door de hoven en rechtbanken, onmiddellijk verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op hun effectieve verwijdering.

In afwijking van artikel 609 van het Wetboek van straffordering en enkel indien de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aantoonst dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering of overbrenging, kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding, krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op zijn effectieve verwijdering.

Deze vreemdeling wordt afgezonderd van de gemeenrechtelijke gevangenen.

§ 2. De Koning kan het regime en de werkingsmaatregelen bepalen die toepasbaar zijn op de plaats waar de vreemdeling wordt opgesloten, ter beschikking van de regering wordt gesteld of wordt vastgehouden, overeenkomstig de bepalingen vermeld in § 1, eerste lid.

§ 3. De Koning kan het regime en de regels bepalen die van toepassing zijn op de overbrenging van vreemdelingen bedoeld in § 1.

§ 4. Aan de vreemdelingen, die zijn opgesloten, ter beschikking gesteld van de regering of vastgehouden in de plaatsen bedoeld in § 1, kan worden toegestaan in deze plaatsen arbeid te verrichten tegen vergoeding.

De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden waaronder deze arbeid wordt gepresteerd en waaronder daarbij kan worden afgeweken van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

§ 5. Een vreemdeling, bedoeld in § 1, kan onderworpen worden aan een veiligheidsfoullering om er zich van te vergewissen dat hij geen wapen of enig voorwerp draagt dat gevaarlijk is voor de fysieke integriteit van hemzelf of van derden of voor de openbare orde, in elk van de volgende gevallen :

1° bij aankomst van de vreemdeling in een plaats bedoeld in § 1;

2° nadat de vreemdeling bezoek heeft ontvangen;

3° voorafgaand aan de overbrenging van de vreemdeling.

Bij zijn aankomst in een plaats, bedoeld in § 1, kan de bezoeker van een vreemdeling, bedoeld in § 1, eveneens onderworpen worden aan deze veiligheidsfoullering.

De veiligheidsfoullering gebeurt door het betasten van het lichaam en de kleding van de gefouilleerde, alsook door de controle van zijn bagage. Zij mag niet langer duren dan de daartoe noodzakelijk tijd. Zij wordt uitgevoerd door een gemachtigde van de minister van hetzelfde geslacht als de gefouilleerde.

§ 6. De gemachtigde van de minister kan dwang gebruiken ten aanzien van de vreemdeling, bedoeld in § 1, en in het kader van zijn overbrenging, bedoeld in § 3.

Dit gebruik van dwang is onderworpen aan de voorwaarden bepaald bij artikel 37 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

De Koning bepaalt de regels voor de opleiding in het kader van het gebruik van dwang door de gemachtigde van de minister. “

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door de gevangenisdirecteur van Antwerpen op 17 augustus 2015 op de hoogte werd gesteld van de bestreden beslissing.

Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partij op 17 augustus 2015 in de gevangenis van Antwerpen bevindt op grond van 'Title #: 2 M', daarbij staat immers 'actief' aangevinkt, waarbij verwezen wordt naar artikel 75, eerste lid van de vreemdelingenwet. Voormeld artikel, wat een strafbepaling is, luidt als volgt:

“Onder voorbehoud van artikel 79, wordt de vreemdeling die onwettig het Rijk binnenkomt of er verblijft, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderd euro of met een van die straffen alleen.”

Echter dient vastgesteld te worden dat deze vasthoudingstitel ('Title #: 2 M') eveneens verwijst naar de datum van 17 augustus 2015 en naar 'DVZ'. De verzoekende partij kan niet op grond van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken strafrechtelijk worden vastgehouden. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts niet dat de verzoekende partij werd vervolgd of veroordeeld op grond van artikel 75 van de vreemdelingenwet. Daarentegen blijkt wel uit de stukken van het administratief dossier dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 17 augustus 2015 een beslissing tot vasthouding nam op grond van artikel 7, derde lid van de vreemdelingenwet en van 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet, waarbij gemotiveerd wordt dat de betrokkene niet onmiddellijk kan worden verwijderd of worden overgebracht naar een gesloten centrum en vastgehouden dient te worden in de gevangenis. Hieruit blijkt duidelijk dat de verzoekende partij vanaf 17 augustus 2015 administratief weerhouden wordt door de verwerende partij in de gevangenis van Antwerpen op grond van artikel 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of het administratiefrechtelijk weerhouden in de gevangenis op grond van voormeld artikel ook het zich bevinden in 'een welbepaalde plaats' zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9, zoals vereist in artikel 39/57, §1 van de vreemdelingenwet, betreft, wijst de Raad erop dat niet

vaststaat dat de verzoekende partij op het ogenblik van het betekenen van de bestreden beslissing reeds administratiefrechtelijk werd weerhouden zoals hiervoor omschreven.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en de *in casu* bestreden beslissing beide betekend werden op 17 augustus 2015. Een meer nauwkeurige tijdsaanduiding kan niet gelezen worden in de aktes van kennisgeving.

In casu blijkt niet dat de verzoekende partij op het ogenblik dat haar kennis werd gegeven van de beslissingen waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod wordt opgelegd, reeds op grond van een eerdere beslissing was opgesloten in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet (in zoverre aldus het zich bevinden in de gevangenis op grond van artikel 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van voormelde wet zou zijn en gelet op het gestelde in punt 3.4.). De opsluitingstitel – op grond van artikel 7, derde lid en 74/8, §, vierde lid van de vreemdelingenwet – die ten aanzien van de verzoekende partij werd genomen, is vevat in de bijlage 13septies van 17 augustus 2015 die in het kader van een ander beroep werd aangevochten, en die een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering omvat.

Gelet op het gebrek aan een nauwkeurige tijdsaanduiding waarop het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod op 17 augustus 2015 werden betekend, kan niet vastgesteld worden dat het inreisverbod pas betekend werd na het betekenen van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, dat eveneens een opsluitingstitel bevat. *In casu* kan dan ook niet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich op het ogenblik van de kennisgeving van het inreisverbod (17 augustus 2017 door de gevangenisdirecteur van de gevangenis van Antwerpen) reeds bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet, in zoverre aldus met voorgaande bedoeld wordt op het verblijf van de verzoekende partij in de gevangenis op grond van artikel 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet. Hiervoor volstaat niet dat op dat ogenblik reeds een beslissing tot vasthouding werd genomen, de wetgever heeft uitdrukkelijk voorzien dat de vreemdeling zich effectief reeds dient te bevinden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet. *In casu* dringt de vaststelling zich op dat de beslissing tot vasthouding van de verzoekende partij op grond van de artikelen 7, derde lid en 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet een uitvoeringsmaatregel van het bevel om het grondgebied te verlaten betreft. Dit gegeven blijkt ook uit de motieven zelf die ten grondslag liggen van de beslissing tot vasthouding, nu hierin wordt geduïd dat de vasthouding ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken noodzakelijk wordt geacht ten einde haar effectieve repatriëring te verzekeren. Deze beslissingen werden op hetzelfde ogenblik aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Aangezien de vasthoudingstitel die is gesteund op de artikelen 7, derde lid en 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet een uitvoeringsmaatregel betreft van het bevel om het grondgebied te verlaten, en bijgevolg noodzakelijkerwijze volgt op deze laatste beslissing, kan niet worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich op het ogenblik van de kennisgeving van het bevel om het grondgebied te verlaten en van het inreisverbod – gelet op het feit dat niet kan worden vastgesteld dat het inreisverbod pas betekend werd na het betekenen van het bevel om het grondgebied te verlaten, reeds bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet, in zoverre hiermee bedoeld wordt op het verblijf in de gevangenis op grond van artikel 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

3.4. Blijft de vraag of de verzoekende partij, die zich in de gevangenis bevond op grond van strafrechtelijke bepalingen, zich, op het ogenblik van het betekenen van de bestreden beslissing, bevond in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat de verkorte termijn van vijftien dagen slechts van toepassing is op de vreemdeling die administratief is vastgehouden of wordt vastgehouden op een welbepaalde plaats of ter beschikking gesteld wordt van de regering met het oog op het vergemakkelijken van zijn verwijdering, en niet op de vreemdeling die is vastgehouden om een andere reden, zoals omwille van een strafrechtelijke veroordeling (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.577).

Te dezen dient te worden aangenomen dat de verzoekende partij op het ogenblik van de betekening van de bestreden beslissing, nu uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat niet kan worden vastgesteld dat zij op dat ogenblik administratiefrechtelijk werd vastgehouden op grond van artikel 74/8, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet, in de gevangenis werd vastgehouden omwille van een strafrechtelijke veroordeling.

Bijgevolg is de verkorte termijn van vijftien dagen waarin artikel 39/57, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet voorziet *in casu* niet van toepassing en beschikte de verzoekende partij over een beroepstermijn van 30 dagen.

Het op maandag 14 september 2015 ingestelde beroep tegen de op 17 augustus 2015 ter kennis gebrachte bestreden beslissing is derhalve tijdig ingediend.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* wordt verworpen.

4. Over de gevolgen van het punt 1.5. bedoelde arrest van de Raad

4.1. Bij arrest nr. 164 422 van 18 maart 2016 van de Raad wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 augustus 2015 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, vernietigd.

4.2. In de thans bestreden beslissing wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 17.08.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. (...)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan (...).”

In casu ging de beslissing tot verwijdering van 17 augustus 2015 gepaard met het bestreden inreisverbod omdat de gemachtigde had vastgesteld dat de verzoekende partij geen enkele termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan daar zij van 24 april 2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat werd geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, bendevoering, deelname.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissing tot verwijdering van 17 augustus 2015, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. 164 422 van 18 maart 2016, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is echter aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoekende partij aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

5. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 augustus 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER